

ע"פ 4151/16 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

1

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים

1.
פלייליים

ע"פ 4151/16

כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ע' ברון

לפני:

פלוני

המערער:

נ ג ד

1. מדינת ישראל
2. פלונית

המשיבות:

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי לנוער
בחיפה (כב' השופטת ד' סלע) בת"פ 45808-06-15
מיום 7.4.2016

א' באייר התשע"ח (16.4.2018)

תאריך הישיבה:

עו"ד ויסאם עראף; עו"ד אפנאן ח'ליפה

בשם המערער:

עו"ד ורד חלאוה

בשם המשיבה 1:

גב' טלי סמואל

בשם שירות המבחן לנוער:

עמוד 1

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

2. המערער, קטין במועד ביצוע העבירה, הורשע על פי הודאתו בגדר הסדר טיעון בעבירה של מעשה מגונה תוך גרימת חבלה גופנית לפי סעיף 348(ב) בנסיבות המנויות בסעיף 345(ב)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ובעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

2

3. בגזר הדין, עמד בית המשפט המחוזי לנוער בחיפה (כב' השופטת ד' סלע) על חומרת מעשיו של המערער, שעקב אחרי המתלוננת, קטינה (להלן: המתלוננת או הקטינה), שהלכה לה לתומה לחוות סוסים הסמוכה למקום מגוריה, נגע בישבנה ללא הסכמתה, ומשדחפה אותו בניסיון לברוח ממנו, תפס אותה בחזקה, דחף אותה לכיוון תעלה בצד הדרך, ועקב כך זו נפלה והתגלגלה. בעודה שרועה על גבה זועקת לעזרה, חסם המערער את פיה של הקטינה הכה אותה לרבות באגרוף בפניה, ונגע בגופה, על אף התנגדותה וניסיונה להדפו. המערער החזיק את הקטינה בכוח, משך אותה בשערותיה, הורה לה לשתוק, והמשיך וניסה להרים את חולצתה ולגעת בחזה ובישבנה, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני, כאשר בכל אותה עת הדפה אותו מעליה ונאבקה בו כדי למנוע ממנו לבצע את זממו. רק לאחר שנפלה והתגלגלה במורד, הצליחה הקטינה לברוח ולהזעיק עזרה.

כפי שפורט בכתב האישום המתוקן, כתוצאה ממעשים אלה של המערער נגרמו לקטינה שפשוטים ושריטות ברגליים, בידיים ובפנים, סימן אדום באזור הפה, דימום מהשפתיים, נפיחות קלה בגשר האף וכן נגרם לה נקב באוזן ימין.

4. בתסקיר שירות המבחן לנוער לעונש, עמד האחרון על נסיבותיו האישיות של המערער, בן תשיעי במשפחה מרובת ילדים ודלת משאבים, הסובל ממחלת אפילפסיה מגיל צעיר. בסיכומו של תסקיר מפורט בו עמד על מכלול השיקולים הנדרשים לעניין המליץ שירות המבחן להרשיע את המערער, להטיל עליו צו מבחן בתנאי מגורים במעון אחווה (להלן: המעון) לתקופה של שנתיים, וזאת לצד מאסר על תנאי; התחייבות להימנע ממעשים דומים בסכום גבוה; שירות לתועלת הציבור במסגרת המעון; ופיצוי למתלוננת.

5. כמו כן, לבית המשפט הוגש תסקיר נפגעת העבירה, אשר סקר את הפגיעה במתלוננת כתוצאה מהאירוע נושא כתב האישום המתוקן, הן במישור הפיזי, הן במישורים הרגשי-נפשי והחברתי. צוין בין היתר כי המתלוננת חווה קשיי הירדמות וסובלת מבעיות שמיעה כתוצאה מהאירוע, וזאת לצד פגיעה בדימוי העצמי, חשש מפגישה עם זרים, וירידה בהישגיה בלימודים. בנוסף צוין בתסקיר כי המתלוננת מטופלת כיום באופן תדיר על ידי פסיכולוגית, והוריה מגיעים אף הם להדרכה אצל מעט לעת.

3

6. לאחר שעמד על טיעוני הצדדים לעונש קבע בית המשפט המחוזי לנוער כי בנסיבות המקרה, בשים לב

לחומרת העבירות ותוצאותיהן, אין מנוס מהרשעת המערער בדין. אשר לגזירת עונשו של המערער, שקל בית המשפט בהרחבה את שיקולי הענישה הרלוונטיים, וציין כי הגם שהעונש ההולם את מעשיו החמורים של המערער צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל, לתקופה ממושכת, הרי בשל נסיבותיו האישיות – ובכלל זאת מחלתו, יכולותיו הקוגניטיביות הנמוכות, החשד כי הוא סובל מפיגור סביבתי, ומאפייני אישיותו שפורטו – יש מקום לשלב בין ההליך הטיפולי והשיקומי במעון, לבין עונש שיבטא גמול בגין מעשיו החמורים. על רקע כל אלה גזר בית המשפט על המערער את העונשים הבאים: 12 חודשי מאסר על תנאי בתנאים שפורטו בגזר הדין; צו מבחן ופיקוח בתנאי מגורים במסגרת שירות המבחן מיום מתן גזר הדין עד ליום 7.6.2018, בתנאים ומגבלות שפורטו בגזר הדין; חתימה על התחייבות בסך 10,000 ש"ח להימנע מביצוע עבירות מין ואלימות מלבד תגרה, בתוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין; שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, שאותו יבצע המערער בשטח המעון, ללא תשלום; ופיצוי לקטינה בסכום של 100,000 ש"ח, שישולם ב-100 תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

7. מכאן הערער שלפנינו, שנסב במקורו הן על מגבלות שהוטלו על המערער במהלך שהייתו במעון, הן על גובה הפיצוי שנפסק. בסופו של יום, צמצם המערער את הערעור לשאלת גובה הפיצוי בלבד. לטענתו – בהסתמך על פסיקה שהוגשה לעיונו – שיעור הפיצוי שהוטל עליו חריג בהינתן אופייה של הפגיעה. הודגש כי המערער ומשפחתו לא יוכלו – נוכח מצבם הכלכלי – לעמוד בתשלום ועל כן יש להפחיתו.

8. בתסקיר המשלים העדכני שהוגש לעיונו המליץ שירות המבחן להתחשב במצבה הכלכלי של המשפחה ואי יכולתו של המערער להשתלב בעבודה בשלב זה, וזאת לצד חומרת העבירה ונסיבותיה, ותוצאות ההליך הטיפולי, המצביעות על קושי של המערער בחיבור רגשי לחומרת הפגיעה.

המדינה מצדה הותירה את ההכרעה בנושא גובה הפיצוי לשיקול דעת בית המשפט.

4

9. לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים, ובהינתן מכלול השיקולים שהוצגו לפנינו, לרבות שיעור הפיצוי בפסיקה שהוצגה לנו, דרגת החומרה של הפגיעה, תסקיר שירות המבחן ונתוני המיוחדים של המקרה, ומבלי להקל ראש בפגיעה שנגרמה לקטינה, אנו מעמידים את הפיצוי על סך של 30,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב-60 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 3.6.2018 ובכל ראשון לחודש שלאחריו, ויפקד בקופת בית המשפט המחוזי בחיפה ללא פנייה אל המתלוננת.

ניתן היום, י' באייר התשע"ח (25.4.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ה נ ש י א ה